

og hansara menn var fyrsta royndin at fara heilt til Costa Rica.

Frá fólki, sum høvdu siglt har um leiðir fingur teir at vita, at fiskur javnan sást kóka omaná, har og mett var, at talan var um uppsjóvarfisk, sum eisini var kendur um okkara leiðir.

– Vit gjørdur eitt samstarv við lokalt vinnulív á Costa Rica og so fóru vit avstað. Langt var at sigla, men tá ið vit nærkaðust Costa Rica, byrjaðu vit at síggja, at havið kókaði, sigur Kristian Martin Rasmussen.

– Eg tendraði asdikkín, men har skrivaði onki. Hetta var eitt sindur undarligt, men eg eins og hinir var spentur, so skjótt okkurt vísti seg á asdikkinum, kastaðu vit. Men har var onki at fáa, Tað vóru bara fiskarnir, sum vit sóu omaná, so tað gav onki. sigur hann.

Teir gjørdur so eina roynd hinu megin Costa Rica, men tað gav heldur ikki nakað, so klaksvíkingurin avgjórði at fara heimaftur til Føroyar.

– Vit avroknaðu við myndugleikarnar og klareraðu, men tá ið hann, vit arbeiddu saman við fór heim, sigldu vit avstað um kvøldið. So var tað »ævintýrið« yvirstaðið, sigur Kristian Martin Rasmussen.

Hann hoyrði onki frá samstarvs-partnarunum í Costa Rica, men trý ár seinna ringdi ein sakførari úr Havn og segði, at ein maður var inni á skrivstovu hansara og segði, at reiðaríð í Klaksvík skyldaði honum pengar.

– Hann fekk nakrar krónur, men eg møtti honum ongantíð aftur – heldur ikki ta ferðina hann var í Føroyum, sigur Kristian Martin Rasmussen.

Suðurafríka

Teir vóru so í Føroyum til í 1989, men her var sama skilið. Tað var lítið og onki at fiska og prísirnir vóru ringir.

Onkur var farin at kanna viðurskiftini í Suðurafríka og tað vísti seg at blíva rættuliga spennandi.

Tað endaði við, at Christian í Grótinum fór til Afríka og royndi báðu megin Kappan har. Fyrst royndu teir vestanfyrir, men tað gav ikki so nógv.

– Agenturin hjá okkum vísti at

siga, at áðrenn fiskimarkini kring allan heim vóru flutt út á 200 fjóðringar plagdu russar at royna eystanfyrir – serliga eftir hestamakreli

– Hetta var eina roynd vert, og vit valdu at fara at royna har. Tað vísti seg, at vit brendu í fisk. Tað gekk væl at fiska, men tað var ov langt at sigla heim við fiskinum, so vit royndu at landa á eystursíðuni og fáa fiskin koyrdan til fabrikkina.

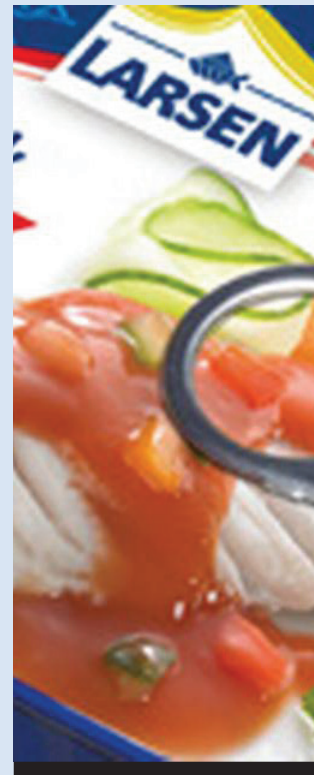
– Tað var dýrt og trupult og luktaði illa í bilunum, tí hestamakrelurin lág leysur í afturlatnum bilum. Tað endaði við, at teir noktaðu at koyra fiskin, sigur skiparin.

Hann sigur, at farið var undir at byggja verksmíðjur, men at tað gekk alt ov seint. So hendi eisini tað, at kvota var ásett eystanfyrir, so tann »blái« – altso Christian í Grótinum – ikki fór við øllum.

Kvotan upp á 20.000 tons var býtt millum fleiri smá reiðarí, og lítið og onki var eftir til teir, sum føroyingarnir arbeiddu saman við.

Tað gjórði enda á tí ævintýrinum. Meðan tað stóð uppá, búði familjan Ramussen, kona og synir við familju í Afríka. Hetta var í broytingartíðini, tá ið Mandela var latin leysur

Larsen makrelur í dós

asdasd

Árni Gregersen

UPPSJÓVARFYRITØKAN Í KLAKS VíK KEYPTI FYRÍ NØKRUM ÁRUM SÍÐANI LARSEN Í TÝSKLANDI

Endamálið var at koma inn á marknaðin við vørum, sum vóru framleiddar til brúkarin.

Tað gekk væl at framleiða, men minni væl at kappast á marknaðinum, har útboðið av makreli í dós er stórt.

Tí var avgjört herfyri ikki longur at framleiða hesa vøru. Fyrirtekkan hevur fyrir pengar bundið seg til ikki at gera hesa vøruna komandi fimm árin og tann avtalan er gjørd við Sæby Fiskeindustri, sum framleiðir somu vøru.

Hendan framleiðslan var um 60 prosent av tí, sum var framleitt hjá Larsen í Týsklandi. Klaksvíkingarnir eiga framvegis fabrikkina, men framleiða ikki makrel í tomat.

Hinvegin hava teir framleiddu av øðrum vørum í dós. Til dømis leggja teir royktan makrel í dós, laks í dós og aðrar fiskavørur í dós.

– Hetta var okkum ein dýrur lærupengi, men vit hava sjálvandi fingið nakrar royndir á økinum um, hvussu vit kunnu koma nærri brúkarinum, sigur Jan Petersen, stjóri í samtakinum.

50-60 fólk arbeiða framvegis hjá Larsen í Týsklandi.

arni@sosialurin.fo

Tað stóð illa til, og bankin kravdi, at reiðaríð bleiv gjørt um. Inntil tá hevði Kristian Martin Rasmussen einsamallur átt skipið, men nú komu synirnir uppí, so teir triggir synirnir og pápin eiga ein fjóðring hvør